

Kangro hovi peält, Tõnnismäel, wet toma. Kaewo sisse wadates näggi tüdruk wet otsego kewad. Kui ta õmbrit tahtis üllestom-bada, siis läks kook katti ja õmber wee sisse. Tüdruk kutsus kangro selli ja pallus tedda õmbrit kaewust wälja tua. Se pani ühhe tuggewa latti kaewusse püsti ja laskis ennast latti möda sisse. Agga kui ta alles pole tee peäl alla minnemas olli, aias ta käd ja jallad laiale, kuffus wette, ilma et üht sanna olleks lausnud, ja jäi senna paika. Kui ta perremees sedda kulis, siis arwas ta, et sell koggematta sisse kuffund ja ärraupund, egga teadnud keddagi pahha arwada, waid piddi agga sedda püsti pandud latti möda alla minnema selli appi ja õmbrit wälja toma. Kui temmagi pole tee peäle sai, aias ka käd ja jallad laiale, ja kuffus nendasamoti ilma sanna lausumatta wette, kui temma sell. Kolmas, kes alla piddi minnema, olli üks worimees. Se olli targem: siddus kõie ennese ümber, käs kis teisi, kes senna kofko tulnud, ennast alla laska, ja kui wae-

wa piddi nähha ollema, siis ennast üllestom-bada. Kui temmagi kesket kaewut sai, sir-rutas ka teiste wisil käs si ja jalgo, egga sanud sannagi räkida; agga teised tombasid tedda taggasi, — ja ta olli jo pool-surnud. Targa arstide ja rohtude läbbi toibus temma seddawäart, et ta agga waewalt ennese kätte ja jalgade wälja sirrutamisest ni paljo wois arro anda: et kui ta keskpaika kaewut sanud, et temma filmade ees olnud, nago olleks se kaew täis tullewa ello waimusid olnud, ja temma jallad ni raskeks läinud, nago olleks nende otsas kes teab mitto leisikast raskust olnud, ja et keif temma ihho rammo forraga nenda ärralõpnud, et ta mitte ühte liget posse joudnud ligutada. Kolmandamal päwal pärrast asja räkimisist jättis ta keigiga jummalaga ja surri.

Siina kohhus tahtis sedda asja läbbi kat-suda, mis waimud need siis peaksid ollema, mis se innimenne ennast ütles näinud olle-wad, kui ka sedda wee-keemist, mis se tüdruk tunnistas, ja las kis mitmesuggusid linda ja